

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 46. Leontius Episcopus Antiochenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

ra hujus Episcopi perfidia, prope fuit, ut Constantius Imperator aliam mentem indueret; detectis fraudibus, quæ ab Ariani in Euphratam paratæ fuerunt, quæ fide in alios essent, metiri cœpit, tuncque Presbyteros, & Diaconos Alexandrinos, in Armeniam relegatos, revocari jussit, scripsit quoque Alexandriam discretis verbis, ne quis eos Clericos, aut Laicos persequeretur, qui Athanasio adhererent.

Sæculum IV.
A. C. 347.

§. XLVI.

Leontius Episcopus Antiochenus.

His non obstantibus Ariani eo usque prævalebant, ut ipsorum potissimum opera in Episcopum Antiochenum eligeretur Leontius Evnuchus, validum factionis suæ fulcrum. Erat hic Leontius nativitate Phryx, subdoli ingenii homo; S. Luciani Discipulum se dictitabat, ab initio Arii errores secutus; S. Eustathio Episcopo, quem non fefellerat viri favrities, persuaderi non potuit, ut eum inter Clericos susciperet; at, Eustathio in Exilium misso, ad Presbyteratum promotus est. Post hæc vi primi Canonis Nicæni depositus fuit, quod se ipsum castravisset; nam cum concubinam haberet, nomine Eustoliam, quam, licet a se vitiatam, Virginem credi volebat, atque amici vehementer urgerent, ut turpis com-

Theod. II. c. 10. Philostorg. III. c. 15. Epiph. hæc. 60. n. 5. S. Athan. ad solit. p. 812. Athan. ap. p. 718.

Sæculum IV. mercii scandalum tolleret, manibus pro-
 A.C. 347. priis virilia sibi exsecuit, quo liberius
Theod. II. cum puella, cujus contubernio renuntia-
 c. 24. Ath. re nolebat, posset habitare. Crimen
ad solit. p. hoc, propter quod a Presbyteratu depo-
 827. situs fuerat, & factus irregularis, non ob-
 fuit, quo minus ab Arianis Episcopali Se-
 di Antiochenæ imponeretur. Sedit an-
 nis octo, hæresin profunde dissimulans,
 ne animos Catholicorum, quorum mul-
 titudinem reformidabat, a se averteret;
 gravior metus erat ab Imperatore Con-
 stantio illatus, illis omnibus poenam mi-
 nitante, qui, Filium non esse similem
 Patri, dicerent; factis autem suis, quæ
 intus sentiret, prodebat, nam nulli Ca-
 tholicorum ordines referebat, nulli ut-
 cunque meritis præcelleret, in sua Eccle-
 sia officium dabat, econtra Arianos in fa-
 miliaritatem admittebat, ad sacros ordi-
 nes promovebat, etiam ob vitæ licentiam
 indignos. Hinc pauci ex populo, pluri-
 mi ex Clericis lue hæretica infecti erant.
 Is etiam Aetium in Diaconum ordinavit,
 cujus sequenti tempore fama crevit, huic
 ordinationi illustres duo Laici Flavia-
 nus, & Diodorus fortiter se opposue-
 runt, adjectis minis, separaturos se a
 Leontii communione, in Occidentem
 ituros, & quæ ipse moliretur, indica-
 turos. Territus his Leontius Aetio
 Ministerium interdixit, quamvis eidem
 in

Sæculum IV. impedire Leontius non audebat, veritus
A. C. 347. populi multitudinem, piissimo affectu eos

sequentis, at simulata mansuetudine rogavit, ut has laudes in Ecclesia peragerent. Ipsi, quam mala fide Leontius id peteret, non ignari, tamen, quod præcipiebat, fecerunt. Iidem duo omnium primi Psalmodiam duobus Choris cantan-

Philost. III. tium alternantibus instituerunt, qui usus,
c. 13. Antiochiæ ortus, omnium deinde popu-

lorum imitatione comprobatus est. Flavianus item primus, congregatis pluribus Monachis, Gloria Patri, & Filio, & Spiritui S. cantasse fertur; antehac, sicut Ariani affirmabant, dicebatur: Gloria Patri per Filium, in Spiritu Sancto; & alii:

Theod. 2. Gloria Patri in Filio, & Spiritu S. quan-
c. 24. do Catholici, & Ariani simul orabant, quivis solitis inter suos verbis utebantur, qui vero Leontio proximi stabant, observarunt, quod totum versiculum reticens, solummodo in fine diceret; & in Sæcula Sæculorum. Præterea alia adhuc Catholicorum pars Antiochiæ duravit, quæ cum Arianis non communicabat, nec post S. Eustathium alium agnoverunt Episcopum, inde Eustathiani nominati.